

VÝVOJ ZA HRANICE VÝVOJE

Programovací partner: GK 54

Fyziologie: urogenitální diafragma

Rodina hledání (GK 15, 39, 52, 53, 54, 58)

Aminokyselina: serin

STÍN 53 NEZRALOST

FALEŠNÝ KULT INDIVIDUALITY

Existuje staré lidové rčení, které mnozí z nás už mnohokrát slyšeli: „Jak zaseješ, tak sklídíš.“ A jakkoli jde o klišé, je v něm kus moudrosti velmi případné pro stín 53, který se týká energie obsažené ve všech počátcích. Ještě než se pustíme do čehokoli nového, je třeba si položit otázku: „Co je skutečnou podstatou tohoto začátku?“ Většina lidí si neuvědomuje, že velká část počátků obsahuje nepatrné stopy strachu. Jsou-li tyto zárodky strachu přítomny v samém prapočátku našeho snažení, nevědomky sejeme semě jeho budoucího krachu. Na stínové frekvenci je strach vnitřním jařmem, které je neoddělitelně spjata s lidským záměrem, a záměr je jako šíp, který vkládáme do luku svých činů. Bez ohledu na to, kolik úsilí do něčeho vložíme, pokud je šíp ohnutý, nikdy úplně netrefí cíl, na který jsme mířili. V kontextu tohoto genového klíče není *Nezralost* skutečně ničím jiným než lidským sklonem vkládat do luku neustále ohnuté šípy. Z tohoto důvodu, ať už jsou naše činy jakkoli dobře míněny, na nízké frekvenci mohou vést pouze k ještě větší disharmonii.

Jelikož partnerským programem stínu 53 je stín 54 zvaný Nenasytnost, nejběžnější projevy nezralosti jsou často spojeny s mocí a penězi. Ve světě obchodu tedy vidíme, že strach je v základech téměř všech podniků, i těch, které tvrdí, že jejich činnost je postavena na službě. Svět ještě doopravdy nezakusil, co se může stát, když podnik upřednostní službu před přežitím, i když se už objevují první výjimky. Lidské podnikání na stínové frekvenci nadevše velebí růst, přestože je nadměrný růst neudržitelný a ničí životní prostředí. Stín 53 se však neprojevuje pouze v obchodním světě. Je to genetický reflex, jenž stojí v základu celé naší civilizace. Tento reflex strachu, který v sobě máme, nám brání chápat velké zákony přírody, z nichž hlavní je zákon hojnosti. Je-li příroda ponechána sama sobě, vzkvétá, avšak zároveň nikdy neztrácí kontakt s celkovým obrazem. Pokud se nějaký druh přemnoží, zareaguje na to protikladná síla a opět nastolí rovnováhu. I člověk je součástí přírody a podléhá stejným zákonům, přestože se chová, jako by stál mimo ni.

Jakožto jeden ze šesti vnitřních tlaků tvořících *Rodinu hledání* má genový klíč 53 na stínové frekvenci na svědomí velkou míru stresu. Stres, který v našem moderním světě vyvolává, se přímo odráží v naší touze po materiálním zabezpečení. Velké osobní bohatství je neudržitelné, pokud nenásledujeme vyšší poslání, které takové bohatství vyžaduje. Nezapomínejme, že je obrovský rozdíl mezi prosperitou a bohatstvím. Bohatství je hromadění peněz založené na strachu a chamtivosti, zatímco prosperita je příliv, jenž se rozpíná a smršťuje v souladu s vesmírnými rytmy. Prosperita se automaticky přizpůsobí potřebám našeho vyššího poslání. Bohatství není v žádném ohledu synonymem naplnění. Ve skutečnosti vede nejčastěji k jeho opaku. Podstatou Rodiny hledání je vyvést nás z nezralosti tím, že nám ukáže skutečnou povahu naší touhy, chamtivosti a strachu. Postupně se tak naučíme, že naplnění, jež hledáme, je uvnitř nás, nikoli venku.

Stín Nezralosti vyvěrá z našeho sklonu vidět lidstvo jako oddělené od přírody. Pro lidskou mysl je velkým problémem vnímat sebe samu jako kolektivní organismus, který je hluboce zakořeněn v přírodě a na Zemi. Jakmile někdo z nás spáchá čin založený na strachu nebo sobectví, tento čin rozšíří svoje vibrace v rámci celku a ten pak ještě více zesílí tento druh vibrací ve světě. To je Nezralost – aspekt celku, který

si ještě neuvědomuje, že je celkem. Nicméně lidé vždy nějakým způsobem vnímali onu vnitřní sílu spějící k rovnováze, vetkanou do stvoření. Odráží se to například v buddhistickém a hinduistickém konceptu karmy – zákona, podle něhož každá příčina má následek, který přímo ovlivňuje naši budoucnost. Zde se však často zapomíná, že svou budoucnost ovlivňujeme nejen my jako jedinci, ale i my jako skupina.

Aby se lidské bytosti vyvíjely, musí projít stadiem, v němž si uvědomí sebe samé jako jeden propojený organismus díky tomu, že uvidí, jak tomuto organismu škodí. Jsme jako dítě, které zlobí matku tak dlouho, až ho matka nakonec musí usměrnit. Především se musíme zbavit prvotního strachu ze smrti. Dokonce i naše spirituální touha přenést se mentálně za hranici tohoto života jako převtělující se duše či samostatná duchovní bytost vzdáleně souvisí s naším strachem, že se opět rozpustíme v čistém vědomí. Avšak tím, co se přenáší dál, je fraktální vzorec evoluce, ne naše připoutanost k němu. Naši připoutanost k individualitě rázně přetíná smrt, a přesto má lidstvo po tisíciletí strach tuto skutečnost opravdu vidět. Cítíme kontinuitu života, ale zároveň do ní zatvrzele promítáme svou individualitu. Vytvořili jsme veliký kult postavený na individualitě, ačkoliv individualita je sama o sobě iluzí.

Proč nemůže člověk přijmout svou smrtelnost? Odpověď je jednoduchá – život by vypadal příliš děsivě. Život nemá žádné morální zásady. Život nezná pojem spravedlnosti pro jednotlivce. Na úrovni absolutna neexistuje žádná *individuální* duše, která by přežila svou smrt, přestože myšlenka reinkarnace vyššího kauzálního těla má svou relativní pravdivost – v rámci *mája* (viz GK 22). Jakákoli mystická zkušenost, jež nedosahuje rozměru rozplynutí v čistém vědomí, zůstává dál velmi jemným projevem naší individuální potřeby zachovat svou existenci. Stín 53 Nezralost implantuje všechny tyto iluze do naší mysli. Život je však jednoduchý a čistý a nepotřebuje naše projekce. Existuje pouze kontinuita vědomí, jež plyne v souladu se svými rodovými a fraktálními liniemi a svou kolektivní evoluční mytologií. Tyto pravdy jsou pro mysl a její složitý systém přesvědčení a projekcí založených na strachu často šokující.

Právě prostřednictvím těchto dvou stínů Chamtivosti a Nezralosti musí lidstvo nakonec procitnout do své přirozenosti jediného organismu. Stejně jako dítě musíme postupně vyrůst z posedlosti sami sebou a dosáhnout dospělosti. Původní čínský název hexagramu 53 v I-t'ingu je *Vývoj*, což je výstižné. Lidstvo je stejně jako dítě příliš sebestředné, aby si bylo vědomo následků svého jednání. Avšak ačkoli jsme nezralí, v naší DNA je zapsáno, že postupně zjistíme, že naše skutky vedou k následkům, i když si tyto následky možná uvědomí až budoucí generace. V tomto smyslu je třeba chápat lidi, kteří z našeho pohledu „páchají zlo,“ jako aspekty celku projevující svou nezralost. Naše přání takové jedince potrestat se na stínové frekvenci může zdát přirozené, ale z pohledu kolektivní úrovně představuje rovinu sebeklamu. Namísto trestání sebe sama se musí náš organismus naučit, jak sám sobě lépe porozumět.

Co tedy pro nás jako pro jednotlivce stín 53 Nezralost znamená? Znamená, že je naprosto pravdivé, co řekl Buddha – že vše neustále umírá a znovu začíná. Když se životu snažíme vnutit vnější pohled či doktrínu, projevujeme svou nezralost. Vše, co děláme z úrovně stínu, je založeno na strachu z neexistence. Jako plevel zakořeněný hluboko v naší psyché brání tento strach vědomí, aby plně proniklo formou naší bytosti. Přínos stínu 53 spočívá v tom, že nám ukazuje, jak jsme nezralí, dokud nepochopíme, do jaké míry naše činy, myšlenky a slova vycházejí ze strachu. Jakmile dospějeme k tomuto obrovskému a dalekosáhlému poznání, naše srdce se znovu otevře a bude důvěřovat životu takovému, jaký je – bez posuzování, názorů, připoutanosti a zejména beze strachu.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 53 – ZASMUŠILOST

Potlačení úžasné vitální energie, která nám umožňuje pouštět se do nových věcí, vytváří velmi zasmušilého člověka. Takoví lidé jsou většinou fixováni po celý život na jedinou činnost. Vychází z nich pocit hlubokého smutku, jakoby se měli každou chvíli zhroutit do sebe. Brát život tak vážně vytváří mimořádný tlak a prozrazuje obrovskou nevědomou zásobárnu strachu. Pro tyto lidi je také skoro nemožné otevřít se v životě něčemu novému. Snaží se udržet si kontrolu tím, že věci ponechávají přesně tak, jak jsou. Špatně se vyrovnávají se změnami a mají sklon se pak uzavírat ještě více do sebe a od světa se oddělit silnou zdí. Často dožívají svůj život obklopeni aureolou velkého žalu.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 53 – PŘELÉTAVOST

Reaktivní podoba nikdy nevydrží na jednom místě dostatečně dlouho na to, aby se člověk mohl vyvíjet. Místo toho přeskakuje od jedné věci ke druhé a nic nedotáhne do konce. Tito lidé začínají mnoho věcí bez jakéhokoli odhodlání je dále rozvíjet. Jediným důvodem, proč se do nich pouštějí, je snaha uniknout svému největšímu strachu – že uvíznou v cyklu, v němž by se museli setkat sami se sebou. Paradoxně jsou však právě tím lapení v pasti neustále se opakujících začátků, které nikam nevedou. Takový život může občas vypadat jako velmi vzrušující, ale postrádá skutečnou hloubku a naplnění. U reaktivní povahy jde o nevědomé projevení strachu prostřednictvím hněvu. Jelikož tyto lidé nejsou upřímní v tom, kým jsou, vyvolávají na každém kroku zlostné reakce, což jim pouze dál potvrzuje jejich potřebu přelétavosti.

DAR 53 EXPANZE

TEORIE JEDNODUCHOSTI

Při čtení a přemítání o stínu 53 jste si možná uvědomili, jak duchovní je tento genový klíč. GK 53 vlastně představuje hnací sílu vývoje, zatímco se vědomí usazuje stále hlouběji do hmotného života. Život jako takový zná pouze rozpínání. I když si zvolí smrštění, je to jen proto, aby se mohl dále rozšířit novým či jiným směrem. Z pohledu frekvence daru 53 vše, co existuje, je tento nekončící evoluční impulz k expanzi. Osudem lidstva je postupná expanze až za sebe sama. Samozřejmě je možné, že se lidstvo zničí, avšak pokud by se tak stalo, bude to proto, aby se život mohl ještě více rozšířit, avšak jiným směrem. Vše, co předchází, v sobě obsahuje to, co přijde – to je zákon daru 53, na němž stojí zákon příčiny a následku.

Skutečná expanze s sebou vždy nese vývoj. Člověk, který se otevřel vysoké frekvenci daru 53, nic jiného než rozpínání nezná. Jeho činnosti pravidelně přerůstají své vlastní formy, stejně jako život pravidelně přerůstá formy, jež obývá. Ve světě obchodu existují firmy, které zažívají prostě jen expanzi, a také firmy, které prožívají expanzi a *zároveň* vývoj. Nadměrný růst v podnikání je projevem stínu. Rozpínáme-li se nadměrně jediným směrem, vesmírné zákony způsobí opačný účinek – smrštění. To je důvod, proč se říše a monopoly nakonec vždy zhroutí. Opravdová expanze v sobě zahrnuje také koncept *fraktálního růstu*. Fraktální růst ve firmě může nastat pouze tehdy, když se její zaměstnanci – kteří představují vědomí organizace – také vyvíjejí. Skutečný růst míří za zónu pohodlí – neustále překonává svou předchozí úroveň. Je-li toto umožněno, podnik roste mnoha směry zároveň, a ne pouze jediným.

Evoluce se řídí zákonem, který moderní věda nazývá *teorií složitosti* – podle této teorie jsou živé systémy s postupujícím vývojem čím dál složitější. Skutečně platí, že čím více prvků do systému zapojíme, tím je složitější. Avšak jen to, že se myslí zdá systém složitý, ještě neznamená, že by byl méně účinný. Naopak, vývoj vyžaduje, aby systémy byly efektivní, a efektivita je založena na jednoduchosti, ne na složitosti. Syntéza se nám bude jevit složitou pouze v případě, že ustrneme na nízké frekvenci a budeme se ji snažit pochopit rozumem. Dar Expanze vyžaduje, aby jedinci překonali své osobní názory, soudy a snahy o pochopení toho, co se děje. Dovolit životu, aby se opravdu rozvinul, vyžaduje mimořádnou důvěru, protože myslí se pak jeví jako čím dál složitější, zatímco ve skutečnosti vše plyne směrem ke stále větší syntéze. V určitém bodě našeho rozvoje učiní naše vědomí skok, který nám dovolí tuto syntézu pochopit. Dokud tento skok nepříjde, je třeba zkrátka vydržet a důvěřovat procesu.

Ovšem stínová frekvence ovládaná chamtivostí si přeje rozpínat se bez nutnosti se rozvíjet, což je důvodem, proč je opravdová expanze poměrně vzácná. Expanze je proces transcendování a začleňování. Kouzlo expanze spočívá v tom, že každá nová úroveň integrace vyrůstá na úrovních předchozích, které jsou tak začleněny do syntézy. To platí ve všech oblastech života, od počítačů přes obchod až po spiritualitu. K expanzi dochází, když je vědomí umožněno pronikat čím dále hlouběji do formy. Pronikání je klíčem: čím více se rozšiřujeme, tím je forma volnější, takže za ní můžeme letmo zahlédnout vědomí. A samozřejmě vrcholnou expanzí je rozšíření samotného lidského uvědomění, což je základem všech ostatních forem expanze.

Pro člověka jako jedince existuje jediný způsob, jak dosáhnout rozšíření frekvence, a to skrze srdce. Dar 53 lze krásně vysvětlit prostřednictvím indického pojmu *bhakti* neboli energie oddanosti. Tato bhakti

v srdci evoluce neustále přerůstá vlastní formy. Frekvence daru dává vzniknout počátku transcendence myslí. Jakmile dovolíme svému vědomí, aby se rozšířilo, otevírá se nám srdce. Vše, co vidíme z pozice vědomí na úrovni daru, je vývojový impuls, jenž se rodí, žije a zdánlivě zaniká. Mezi vědomím, které prostupuje stromem, a vědomím člověka není rozdíl. Rozdíl je jen v tom, jaký „operační systém vědomí“ každý z nich používá. Strom zažívá život skrze svůj kmen, kořeny a listy, zatímco my lidé jej prožíváme prostřednictvím těla a myslí. Nahlížíme-li na to takto, pak veškerý život jde stejnou cestou, vstříc vyšším úrovním vývoje. Smrt není stažením, jak by se nám mohla jevit, ale jen dalším rozšířením směrem dovnitř.

Vše, co tedy můžeme říci o stínu 53 Nezralosti, je to, že si ještě není vědom svého okolí. Tak jako dítě, které si ještě neuvědomuje samo sebe, ani stín 53 neví o tom, jak ovlivňuje svět kolem sebe. Sebeuvědomění je zralostí a lidstvo dospěje až tehdy, když si uvědomí samo sebe jako jednotný organismus. Tajemstvím daru 53 je tedy dát prostor *bhakti* – neustále se rozpínající, transcendující a všezahrnující energii samotného života. Chce se po nás, abychom se nechali strhnout životem a opustili veškeré definice toho, kdo jsme a kam si myslíme, že jdeme. Jakmile učiníme tento posun ve svém srdci, náš život se velmi zjednoduší. Zharmonizujeme se s vesmírným evolučním impulzem a zaktivujeme tím frekvence skutečné prosperity; a jakmile se odevzdáme, dosáhneme nepřetržitého obnovování a expanze. Takto v přírodě funguje teorie jednoduchosti, která na rozdíl od teorie složitosti vlastně není teorií, ale vesmírným zákonem, který potvrzuje sám sebe.

SIDDHI 53 NADBYTEK

KONEC EVOLUCE

Siddhi 53 Nadbytek dal vzniknout jednomu z největších nedorozumění v historii spirituality – principu znovuzrození a karmy. Ve východních mystických tradicích je rozšířeno přesvědčení, že duše se rodí, umírá a pak je znovu zrozena v jiném těle, neustále dokola. Jakmile individuální duše nashromáždí dostatečné množství dobrých skutků, překoná svou karmu, osvobodí se a stane se osvícenou, takže se již nemusí vtělovat a může se vrátit zpátky ke svému neomezenému zdroji. To je základní dogma reinkarnace neboli převtělování duše. Řečeno Buddhovými slovy:

*Jestliže není Já, není ani převtělování Já;
avšak existují skutky a jejich následky.*

Existuje znovuzrození karmy, existuje reinkarnace.

*Toto znovuzrození, tato reinkarnace, toto stále se obnovující uspořádání
je neustále a řídí se zákony příčiny a následku.*

Z Buddhových slov je zřejmé, že zůstal po celá staletí naprosto nepochopen. Jasně říká, že neexistuje individuální já či duše, která by se znovu rodila, a že to, co se reinkarnuje, je karma našich činů. Takže neexistuje nic jako individuální karma. Naše činy vcházejí do kolektivního nevědomí, kde vyvolají zrcadlově opačné účinky. Všechny činy sobecké povahy posilují kolektivní stínovou frekvenci a veškeré činy, jež podporují syntézu, posilují v kolektivním poli vyšší frekvence. Procesu reinkarnace se zevrubněji věnujeme v siddhi 24 Tichu. Siddhi 53 přináší velkou pravdu o tom, že život sestává z nekonečných začátků, avšak žádných konců. To je skutečný význam Nadbytku. Život neustále vytváří nové formy, jejichž skutky určují povahu a osud budoucích forem. Mezi formami samotnými není žádná jiná návaznost než genetický mechanismus, jenž jim dal vzniknout. To, co navazuje, co pokračuje, co je v nadbytku, to je vědomí samo, jež bez ustání proniká lidstvem a píše příběh evoluce.

V tomto kontextu možná není siddhi Nadbytek tak přitažlivý, jak by se mohlo zdát. Materiální dostatek se daleko spíše projeví na frekvenci daru, jelikož na této úrovni stále existuje základní zájem o náš osobní osud a osud ostatních. Energie *bhakti*, energie dávání ostatním, vytváří v kolektivním energetickém poli obrovské vzednutí, které rozproudí různé blahodárné energie a nasměruje je zpět k nám. V tomto smyslu lze říci, že dar 53 skrývá nejvyšší tajemství materiálního dostatku. Avšak na siddhické úrovni se naše ztotožnění s tělem, osudem a já naprosto rozplynou a my se ocitneme v mystickém stavu čiré prázdnoty

a otevřenosti. Pojem Nadbytku má totiž ve skutečnosti v mnohém blíže k pojmu prázdnoty. Jde o místo, kde neexistuje už žádná další expanze, jelikož neexistuje ani evoluce. Ztotožňujeme-li se s formou světa, ztotožňujeme se se změnou, protože veškerý život je naprogramován tak, aby se vyvíjel.

Pro člověka, který se probudil očima siddhi 53, je lidstvo jak tím, čím je, tak tím, čím se stane. Forma se bez ustání vyvíjí a expanduje, avšak vědomí je neměnné. A zde jsme my lidé udělali zásadní chybu: ztotožnili jsme se s nástrojem našeho vědomí, který expanduje v souladu se zákony evoluce. Nyní skutečně vstupujeme do nového stadia evoluce, v němž se lidské vědomí chystá udělat obrovský kvantový skok ve smyslu své expanze. A přestože individuální uvědomění může expandovat, *vědomí* se nerozpíná a rozpínat nemůže, jelikož už je všude, je vším a stále. To je zásadní věc, kterou je třeba pochopit. Pod formou se nachází vědomí, jež se nemění ani nevyvíjí, nerozpíná ani nesmršťuje. Vědomí prostě je.

Nadbytek odkazuje k něčemu, co je více než dostatek – k prostoru, v němž je život sám sobě nezúčastněným svědkem. Na úrovni daru se člověk veze na vlnách evoluce, což je vždy skvělé a vzrušující, neboť tady je na samém vrcholu individuálního vědomí. Na úrovni siddhi je veškerá zodpovědnost a veškeré vzrušení pryč. Už neexistuje žádný vrchol ani hrana, protože vše je prožíváno jako hra v prostoru a čase. Nejsou už žádné osobní názory, neexistuje zájem o osud, evoluci ani expanzi, jelikož všechny tyto pojmy se chápou tak, jak jsou – jako místa ztotožnění, jež zakrývají pravdu. Právě zde, v siddhi 53, nacházíme alegorický smysl znovuzrození. Už se nemůžeme znovu narodit, protože zjišťujeme, že jsme se vlastně nikdy nenarodili! Mysl už nenásleduje oblouk evoluce, ale spočívá ve své pravé podstatě, v bytí v nadbytku.

Lidé narození do siddhi 53 Nadbytku škrtají buď začátky, nebo konce. Ať už se na to díváme jakkoli, tito lidé prostě ukončují paradox lidských cyklů. Nadbytek je prostor mimo frekvence, avšak my jej neumíme popsat jinak než jako oblast velmi vysokých frekvencí, v níž už nezbývá nic, co by se mělo na světě vykonat. Siddhi 53 představuje stav za individuálním uvědoměním, zvaný čisté vědomí. Takže lze říci, že vědomí v akci se projevuje jako evoluce a expanze, zatímco vědomí v klidu je pravou a základní povahou všeho. Nositelé siddhi 53 byli kdysi bezpochyby sami hledači, jelikož tento genový klíč obsahuje postupné rozšiřování individuálního lidského uvědomění. V určitém okamžiku však musíme hledání zanechat, protože vědomí začne zevnitř přerůstat formu. Do této chvíle byla expanze vědomí postupná, ačkoli často docházelo i k menším skokům a průnikům do vyšších stavů. V této poslední fázi cesty, známé jako realizace či osvícení, nastává ohromný a konečný skok – neuvěřitelný skok do čistého vědomí – a konec evoluce jako takové.